

Зовнішні справи. – №5. – 2016. – С. 15–17.; Рустамова П. Нагірний Карабах: Ходжалинський геноцид: вірмено-азербайджанський конфлікт щодо території Нагірного Карабаху / П. Рустамова // Зовнішні справи. – №4. – 2017. – С. 12–15.

2. Алексійченко О.В. Політика Російської Федерації щодо «заморожених» конфліктів на пост-радянському просторі / О. В. Алексійченко // Політологічний вісник. – 2013. – Вип. 71. – С. 503 – 514. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pv_2013_71_47; Зельманович І. І. Політичні механізми врегулювання заморожених конфліктів сучасності / І.І. Зельманович. – Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата політичних наук за спеціальністю 23.00.02. – Івано-Франківськ, Львів. – 2019. – 187 с.; Корж Г. Історія ненависті. Чи був Карабаський конфлікт невідворотним? / Г. Корж // Всесвіт. – №3 – 4. – 2017. – С. 182 – 187., Райхель Ю. Карабах. Кремль зацікавлений у підвищенні температури заморожених конфліктів уздовж периметра своїх кордонів / Ю. Райхель // День. – 2016. – 5 квітня. – С. 11., Рябека А. Передумови виникнення нагірно-карабаського конфлікту / А. Рябека // Актуальні проблеми міжнародних відносин: збірник наукових праць. – Київ, – Вип. 95. – Ч. 1. – 2011. – С. 72–74., Чирва Ю. І. Нагірно-Карабаський конфлікт: геополітичний вимір / Ю. І. Чирва // Збірник наукових праць [Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди]. Серія : "Історія та географія". - 2011. - Вип. 40. - С. 90-94. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpkhnpu_ist_2011_40_22.

3. Президент Азербайджана заявив о завершенні війни в Нагорном Карабахі – 11.11.2020. – Режим доступу: https://zik.ua/news/world/prezydent_azerbaidzhanu_zaiavyv_pro_zavershennia_viiny_v_nahirnomu_karabasi_986777

4. Азербайджан вперше оприлюднив втрати у війні в Карабасі – тисячі людей – 3.12.2020. – Режим доступу: <https://www.bbc.com/ukrainian/news-55174141>.

Maryna Saienko,
Associate Professor of the Theory
and History of State and Law Department
of the Dnipropetrovsk State
University of Internal Affairs,
PhD, Associate Professor

LEGAL PROTECTION OF HUMAN RIGHT TO PRIVACY OF PERSONIFIED INFORMATION

From the point of view of the socio-philosophical doctrine, the concept of "information" is inextricably linked with the category of reflection. According to the definition proposed by the domestic researcher: "information is the highest, most complex result in the orderly reflection in the form of messages, knowledge, information about nature, society, in general, about the objective reality, which covers all areas of human activity, they are used in management, manufacturing, cognition, creativity, upbringing, education, etc. "- says Professor N.G. Dzhincharadze (1999). Information is considered as a dialectical unity of the renewal of diversity and as its limitation. The main function of information is to give an idea (inform) about the object, reflecting its properties.

Personal information is a kind of information that reflects both the individual's personality and his / her universal biological and social properties. Personal information reflects the human diversity, the individuality of each person as a carrier of unique elements of physical, physiological, mental, economic, cultural or social identity. Thus, the defining feature of personal information is its individualized nature, the ability to identify a particular person using certain criteria.

During such identification there is a process of personification of these or those statements, i.e. their binding to the separate person. Information that identifies (identifies), allows you to directly or through other factors to identify a person, is personal information. At the same time, information (both documented and oral) is a form of reflection of biological and social identity, as well as the each person's individuality.

In turn, the term "personal data" (Latin "personalitas" – "personality") should be used to denote information about a person who has already undergone a certain processing by a human, recorded on a certain medium, organized and suitable for automated processing.

Personified information - from Latin. "persona" – "person" and "ficatio", from facio - do) - information from which it can be unambiguously established that it relates to a particular person or includes it in the circle of persons to whom this information relates, as well as information about the person (Stefanchuk, 2005).

Improper collection, use and dissemination of personal information damage the perception of the individual. These are not only biographical data, such as last name, first name, patronymic,

date and place of birth, nationality, religious, political or philosophical beliefs, education, places of study and work, information about marital status, the presence of children, attitudes to military service. Personal information also includes information on material and financial condition (bank accounts, payments on them, real estate and movable property, property rights), health, personal relations of a private nature and many other information in material form in various areas of public life, which are created, collected, stored, distributed and used in any other way with the person's consent - the data subject, and without his knowledge. This information enables society to evaluate a person as an individual, to form his / her reputation (Latin "reputation" – evaluation).

If half a century ago it took a lot of effort to obtain information about a person, the current level of technological development allows us to process data about thousands of people in seconds and without excessive costs. And a combination of inaccurate or outdated personal data can give a distorted view of a person. The practical creation of a person's digital image has become widespread through the so-called "data matching" procedures, during which the collection, comparison and consolidation of personal data contained in various databases is collected, compared and combined; as well as "profiling" - the creation of a person's profile, a set of the person's characteristics according to certain criteria on the basis of the analysis of information about the person of different databases. These types of secret collection of personal information have received the complicated abbreviated name "data veillance", which translates as "data tracking".

The threat of inadequate perception by others, discrimination on any grounds, other illegal use of personal information requires anticipation of its potential "vulnerability" for humans. Taking into account the person's interests that cannot be fully covered in generalized regulations requires the legislative assignment of a voluminous data list to the category of "vulnerable data" (racial or ethnic origin or nationality, political views, religious or philosophical beliefs, membership in trade unions or public organizations, data concerning the state of health or health care, family and personal relations of a private or sexual life, information about criminal offences or illegal behavior), as well as ensuring the person's right to independently determine the boundaries of the circulation of personified information in society (Obukhovska, 2015).

For effective protection of such information it is necessary to establish what personal information, for what purposes, to what extent and to what recipients can be transmitted. This approach is due to the fact that only the person to whom the personal information relates can assess the vulnerability, i.e. the probable risk of such information misuse. This is the basis of the right to privacy of personal information and awareness of such a concept as the human life's "privacy".

In Western legal doctrines the term "privacy" is used to denote this legal institution, which derived from the word "private". It describes the qualitative state of the object, which follows from its belonging to the "private area" of human life. In addition, this term is immediately associated with the fact that it belongs directly to a private person and is inaccessible to the human public, is a "private matter" and is opposed to the public one. Its antonym is "publicity", which means openness, accessibility to the public.

The first concept of the right to privacy has been judicially tested in the United States. In the American courts practice cases of commercial use of individuals' personal characteristics, such as appearance, name and voice, have often been considered. Often such cases of human rights violations were accompanied by violations of property rights. American courts saw in these individual personality traits, which were encroached upon by other persons, a certain object of protection of property interests. The traditional Western primary notion of the right to privacy is linked to the right to inviolability of the home, and the Western doctrine of privacy is territorial in nature, as it protects the person's own living space.

American lawyer William L. Prosser (1964), after studying the precedents set by American courts during the consideration of cases of interference with a person's private life, had proposed the following classification: disclosure of facts concerning private life; reporting false information about a person; misuse of images of appearance, human voice and, finally, physical harassment.

The Swedish researcher S. Stromholm (1983) had proposed his classification of intrusions into private life. After having identified 14 types of illegal encroachments on privacy, he had divided them into three groups, based on the direction of the offenders: - actions aimed at invading the private area of life, - illegal search, sending letters of insult, harassment by phone calls; - illegal actions due to which violators receive information about a person's private life: wiretapping of telephone conversations, interception of correspondence, etc.; - dissemination or other use of information about a person's private life: publication in the press of information about a person's private life, use of a person's name and appearance.

Understanding this problem will encourage the international community to develop cooperation for ensuring unhindered information exchange, which leads to the drawing of a set of international rules and principles covered by the international legal institution for the protection of personal information privacy.

1. Azarov D. S. (2003) Kry'minanl'na vidpovindal'nist' za zlochy'ny' u sferi komp'yuternoyi informaciyi : avtoref. dy's. na zdobuttnya stupenya k. yu. nauk: 12.00.08. Ky' yiv. 18.
2. Konstytuciya Ukrainy'. (2020) Zakon Ukrainy'. URL: <http://zakon4.rada.gov.ua>
3. Zhukovs'ka O. (2002) Pravo na svobodu slova ta informaciyi v ukrajins'komu zakonodnavstvi ta sudovij prakty'czni (deyaki aspekty' problemny'). Svoboda vy'slovlnyuvan' i pry'vatnnist'. № 2. 4–12.
4. Zaharov E. (2002) Analiz dostupu do informacii pro nezakonnii dii spivrobnitnikiv pravoohonoronnih organiv. Svoboda vislovlnuvan' i privatnnist'. № 2. 12–16.
5. Važorova M. A. (2020) Istorii vozniknoveniâ i stanovleniâ instituta personanl'nyh danyh. URL: <http://www.moluch.ru/conf/law/archive/37/365>
6. Baranov A. A. (2000) Prava čelovekna i zašita personanl'nyh danyh / za red. A. A. Baranov. Kiev : Gos. komitet svâzi informacii Ukrainy. 280.
7. Kostec'ka T. A. (1998) Pravo na informacii v Ukraïni. NAN Ukraïni; Īn-t deržavi i prava im. V. M. Korec'knogo; Kiïv : Viša šk. prava. 5, 25, 28, 31.
8. Brižko V. M. (2003) Organiznacijno-pravovij zahist personanl'nih danih. Būletenn' z obminu dosvidonm roboti. № 144. 27–33.
9. Pavlenko D. (2020) Āk zahistinti personanl'ni dani. URL: <http://www.epravda.com.ua/columns/2011/09/30/300156>
10. Džinčaradze N. G. (1999) Īnformacijna kul'turna. Kiïv : Ukr.propilei; 148.
11. Stefančuk R. O. (2005) Do pitannâ zabezpečennâ civil'no-pravovoï ohoroni privatnogo žittâ fizičnoni osobi : dosvid Ukraïni ta Nimeččinni. Universnietets'ki naukovii zapiski. № 4 (16). 68–72.
12. Obuhovs'ka T. Ī. (2015) Teoretinčni zasadi regulūvnannâ informacii pro osobu v umovah rozvitknu informacijnih tehnologij. Visnik NADU. № 2. 120–125.
13. Prosser William L. (1964) Handboonk of the Law of Torts. St.Paul: West Publicantion Corp. Pages 810–81.
14. Stromholm S. (1983) La protectnion de la vie privee – essai demorphnologie juridiquue compare. Copyright and jurisprudence. Pages 213–238.

Микола Самбор,
начальник сектора моніторингу
Прилуцького районного відділу поліції
Головного управління
Національної поліції в Чернігівській області,
кандидат юридичних наук

ПРАВА ЛЮДИНИ В УКРАЇНІ: ВІД ТЕОРІЇ ДО ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ

Права і свободи людини та громадянина були і залишаються основним предметом наукових досліджень. Зазначене підтверджує значну вагу до вказаних елементів правової дійсності та змісту суспільних відносин. Права і свободи людини виникають у відповідь на існування інтересів, які неможливо задовольнити, інтересів, які наштовхуються на природні та штучно створені соціальними інститутами перепони. Звідси, логічним є не лише теоретичне дослідження прав і свобод людини, а вироблення гармонійного алгоритму їх втілення у суспільні відносини, створення безпекового середовища їх використання та здійснення, як змісту суспільних відносин, врегульованих нормами позитивного права.

Існування наукових пошуків, які не знаходять втілення своїх результатів у правовідносинах, а залишаються виключно науковими доктринами, свідчить про небажання суб'єктів владних повноважень втілювати правові цінності у життя. Водночас переконані, що права, свободи та інтереси людини, як зміст суспільних відносин, вдосконалення їх форми, змісту, доступність та гарантованість використання усіма суб'єктами, засновані на рівності та справедливості, слугують утвердженню демократичних засад та верховенства права у державі та суспільстві.

Ідея прав людини виникає спонтанно і поступово, а не в результаті певної планомірної діяльності. Насамперед слід наголосити, що тут існує парадокс: модерна держава, яка поступово спиналася на ноги, різними методами вчиняла утиски у здійсненні прав людини, однак її становлення як організації, заснованої на нейтральних та раціональних правилах, сприяла становленню механізму прав людини [1, с. 58]. Беззаперечним є те, що права і сво-